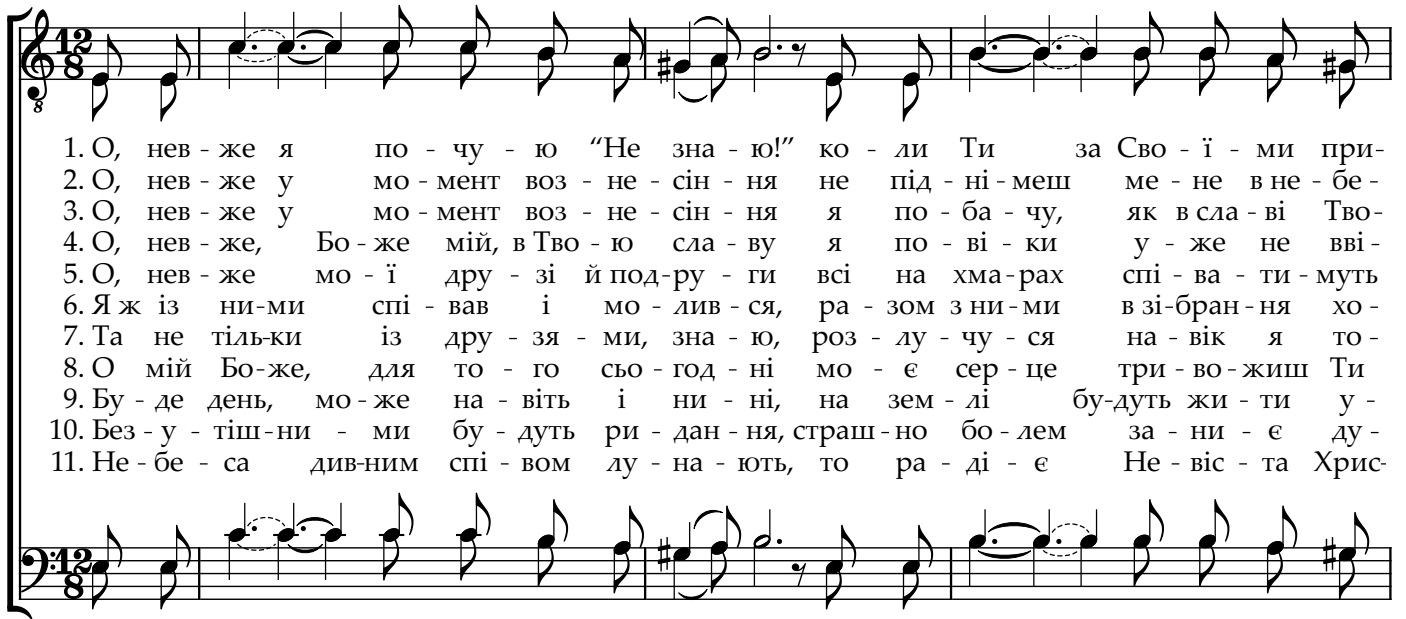

О, невже я почую "Не знаю!"

Неужели, мой Бог, я останусь

Анна Вельк-Деєр
Перекл. Лариси Пашко

Народна мелодія

1. О, нев - же я по - чу - ю "Не зна - ю!" ко - ли Ти за Сво - ї - ми при -
2. О, нев - же у мо - мент воз - не - сін - ня не під - ні - меш ме - не в не - бе -
3. О, нев - же у мо - мент воз - не - сін - ня я по - ба - чу, як в сла - ві Тво -
4. О, нев - же, Бо - же мій, в Тво - ю сла - ву я по - ві - ки у - же не вві -
5. О, нев - же мо - ї дру - зі й под - ру - ги всі на хма - рах спі - ва - ти - муть
6. Я ж із ни - ми спі - вав і мо - лив - ся, ра - зом з ни - ми в зі - бран - ня хо -
7. Та не тіль - ки із дру - зя - ми, зна - ю, роз - лу - чу - ся на - вік я то -
8. О мій Бо - же, для то - го сьо - год - ні мо - є сер - це три - во - жиш Ти
9. Бу - де день, мо - же на - віть і ни - ні, на зем - лі бу - дуть жи - ти у -
10. Без - у - тіш - ни - ми бу - дуть ри - дан - ня, страш - но бо - лем за - ни - є ду -
11. Не - бе - са див - ним спі - вом лу - на - ють, то ра - ді - є Не - віс - та Хрис -

5
- йдеш? О, нев - же, о, нев - же, Бо - же, день той на -
- са? Не по - чу - ю, не по - чу - ю не - бес - ні я
- їй Твій на - род, Твій на - род у - спад - ку - є спа -
- йду, Ко - ли день той, ко - ли день той ба - жа - ний на -
гімн, Я ж за - ли - шусь, я ж за - ли - шусь на го - ре та -
- див. Тіль - ки ма - ло, тіль - ки ма - ло То - бі я ко -
- ді. А ще тяж - че, а ще тяж - че ду - ше - ю зіт -
знов, Що - би в день той, що - би в день той ве - ли - кий Гос -
- сі, Тіль - ки Церк - ва, тіль - ки Церк - ва так лег - ко і
- ша. І од - не лиш, і од - не лиш у скро - нях зі -
- та. Тіль - ки піз - но, тіль - ки піз - но то - ді вже ри -

7
- ста - не, а ме - не Ти у рай не візь - меш?
спі - ви, не по - ба - чу Тво - ї чу - де - са?
- сін - ня, я ж ли - шу - ся на - ві - ки о - дин?
- ста - не, о, нев - же я під - дам - ся су - ду?
- му - ки, без на - ді - ї, без ці - лі, о - дин?
- рив - ся, тіль - ки ближ - ньо - го я не лю - бив.
- ха - ю, що я втра - чу Хрис - та на - зав - жди.
- под - ній в Тво - є Цар - ство і я у - ві - йшов.
віль - но від зем - лі пі - дій - меть - ся у - вись!
- знан - ня: за две - ри - ма за - ли - шив - ся я.
- да - ти, піз - но бу - де бла - га - ти От - ця.

1. О, невже я почую «Не знаю!»,
Коли Ти за Своїми прийдеш?
О, невже, о невже, Боже, день той настане,
А мене Ти у рай не візьмеш?

2. О, невже у момент вознесіння
Не піднімеш мене в небеса?
Не почую, не почую небесні я співи,
Не побачу Твої чудеса?

3. О, невже у момент вознесіння
Я побачу, як в славі Твоїй
Твій народ, Твій народ успадкує спасіння,
Я ж лишуся навіки один?

4. О, невже, Боже мій, в Твою славу
Я повіки уже не ввійду,
Коли день той, коли день той бажаний настане,
О, невже я піддамся суду?

5. О, невже мої друзі й подруги
Всі на хмарах співатимуть гімн,
Я ж залишусь, я ж залишусь на горі і муки,
Без надії, без цілі, один.

6. Я ж із ними співав і молився,
Разом з ними в зібрання ходив,
Тільки мало, тільки мало Тобі я корився,
Тільки ближнього я не любив.

7. Та не тільки із друзями, знаю,
Розлучуся навік я тоді.
А ще тяжче, а ще тяжче душею зітхаю,
Що я втрачу Христа назавжди.

8. О, мій Боже, для того сьогодні
Моє серце тривожить Ти знов,
Щоб у день той, щоб у день той великий Господній
В Твоє Царство і я увійшов.

9. Буде день, може навіть і нині,
На землі будуть жити усі,
Тільки Церква, тільки Церква так легко і вільно
Від землі підійметься увись.

10. Безутішними будуть ридання,
Страшно болем заний душа,
І одне лиш, і одне лиш у скронях зізнання:
За дверима залишився я.

11. Небеса дивним співом лунають,
То радіє Невіста Христа.
Тільки пізно, тільки пізно тоді вже ридати,
Пізно буде благодати Отця.